

FCI, UCI, mezinárodní chovatelské kluby aneb kdo se v tom má vyznat?

V chovu psů s průkazem původu, nebo chcete-li laicky s rodokmenem, působí celá řada organizací. Většina z nich je označována zkratkami, v kterých se začátečník a někdy i zkušený chovatel nevyzná. Některé organizace vzájemně spolupracují, jiné ne, a běžný člověk se obtížně orientuje a leckdy je velmi překvapen, že se jeho pes nemůže v jiné organizaci, než z které pochází, zúčastnit výstav, zkoušek nebo být zařazen do chovu. Majitel je pak zklamaný a těžko se mu vysvětluje, že akce, na které se těšil, jsou pro jeho psa nepřístupné. Následující povídání by mohlo alespoň částečně vysvětlit, oč se jedná a pomoci tak zájemcům o chov psů se zorientovat.

Asi nejznámější jsou dvě kynologické organizace. Jednu jsme zvyklí označovat zkratkou FCI a druhou UCI. Další problematickou skupinou jsou mezinárodní chovatelské kluby.

FCI – Federation Cynologique Internationale je mezinárodní kynologická organizace, která vznikla v roce 1911. Jejími členy je 93 států, a některé další, např. Velká Británie nebo USA spolupracují s FCI na základě dohody. FCI dává základní pravidla chovu psů a schvaluje standardy jednotlivých plemen. Českou republiku zastupuje v FCI Českomoravská kynologická unie (ČMKU). Průkazy původu (PP) vystavené ČMKU jsou uznávány u všech členských států FCI a je na nich logo, jehož součástí je znak FCI – zeměkoule.

UCI - United kennel Club Internationale je mezinárodní kynologická organizace, která byla založena v Německu v roce 1976. Jejími členy je cca 16 států. UCI používá standardy FCI. Českou republiku v UCI zastupuje Českomoravská kynologická federace (CKF). I ona vystavuje PP pro odchovy svých chovatelů a i u ní platí, že si členové UCI vzájemně PP uznávají.

Samostatnou kapitolu tvoří mezinárodní chovatelské kluby. Některé pracují v rámci FCI a PP pro štěňata pak vystavují řádné plemenné knihy. Jiné kluby, např. v případě pitbulů, tedy plemene, které se do plemenných knih FCI nezapisuje nebo Internatioanle Biewer Yorkshire Club, si vystavují PP samy.

Základním dokumentem, který psa doprovází, je průkaz původu. Dal by se přirovnat k lidskému rodnému listu. PP hodný toho označení, obsahuje celou řadu informací. Patří mezi ně základní údaje o psovi (plemeno, jméno a název chovatelské stanice, datum vrhu, typ a barva srsti, identifikační označení a číslo zápisu), údaje o chovateli (jméno, adresa a podpis), údaje o pracovišti, které PP vystavilo (adresa, razítko, podpis) a rodokmen psa (přehled předků - většinou 4 generace). Průkaz původu si v podstatě může každý vystavit sám. Bez razítka plemenné knihy a nezbytných oficiálních údajů to je ale jen možná zajímavý, ale jinak neplatný kus papíru.

Pokud si někdo pořizuje štěně a chce se s ním zúčastňovat výstav a zařadit jej do chovu, musí zvažovat, pod kterou organizací svoji kynologickou činnost chce vykonávat. Předpisy FCI potažmo ČMKU jsou velmi přísné a jasně stanovují, které PP a za jakých podmínek mohou členské subjekty uznávat jako právoplatné. Jsou to PP vystavené plemennou knihou členského státu FCI nebo státu, s kterým má FCI dohodu o spolupráci. Zdánlivě přísné opatření chrání majitele psů před podvodníky a před tím, že jim místo očekávaného představitele krásného plemene ze štěněte vyroste něco úplně jiného. Pravost PP je základem chovu. UCI, tedy CKF, uznává i PP vystavené jinou řádnou plemennou knihou.

Asi nelze říkat zájemcům o chov psů s PP, že si musí brát štěně jen od chovatele z té či oné organizace. Pokud ale sáhnete po štěněti s PP vystaveným UCI nebo mezinárodním chovatelským klubem, musíte počítat s tím, že se nemůže zúčastňovat oblastních, krajských, klubových, speciálních, národních nebo mezinárodních výstav pořádaných ČMKU nebo jejími členy. Nemůže také být předváděno na některých výcvikových akcích, např. zkouškách z loveckého výkonu nebo se zúčastňovat dostihů. A co je podstatné, nemůže být na základě svého PP v rámci ČMKU (FCI) zařazeno do chovu.

Vladimíra Tichá